

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/54/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313010175
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2313010175.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému O. S. pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 12.04.2016, sp. zn. 2T/18/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.10.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Galante č. 1 Pv 188/09-81, zo dňa 09.02.2013 pre prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 03.03.2009 v čase o 00.46 hod. ako vodič nákladného motorového vozidla zn. Iveco Eurocargo, EČV: MA-300BS, vykonával jazdu na rýchlostnej komunikácii R1 smerom od Nitry na Trnavu, pričom v katastri obce Dolná Streda nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu svojho vozidla a v km 148,572 neskoro a nesprávne reagoval na prekážku vo svojom jazdnom pruhu, na pravej krajnici odstaveného motorového vozidla zn. VW Transportér, EČV: ZM-756AZ so zapojeným prívesným vozíkom značky PV-02-PN-P, EČV: ZM-930YA, ktorý zasahoval cca 0,8 m do jeho jazdného pruhu a pravým predným kolesom svojho vozidla nabehol na ľavú zadnú časť prívesného vozíka a následne pravou prednou časťou svojho vozidla zrazil D. K., ktorý vymieňal ľavé zadné koleso vozidla VW Transportér, ktorý následkom nárazu utrpel drvivé poranenia hlavy, spodiny lebečnej aj s vnútorným krvácaním nezlučiteľným so životom, na následky ktorých zranení na mieste podľahol, pri náraze sa vozidlo VW Transportér posunulo dopredu a prednou časťou narazilo do pravej časti tela spolujazdca z vozidla VW Transportér J. L., ktorý sa v tom čase nachádzal pred vozidlom, a ktorý následkom nárazu spadol do priekopy a utrpel zranenia vo forme pomliaždenia ramena vpravo, kolena vpravo s odreninou, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní po dobu najmenej 4 týždne podľa znaleckého posudku, pričom obžalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 3 odsek 2 písm. a/, § 4 odsek 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku boli poškodení U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. A., Z. XXXX/XX, A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., Y. XXXX/XX a Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. Panónska cesta 2, Bratislava, IČO 35937847 s nárokmi na náhradu škody odkázaní na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry, ktorým sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu I. stupňa.

V písomných dôvodoch odvolania poukázala na to, že v prvom rade je potrebné brať do úvahy závery znaleckých posudkov, výpoveď znalca Ing. Dušana Knoška a tiež odborné vyjadrenie znalca Ing. Jána Borloka. Z odborného vyjadrenia znalca Ing. Jána Borloka z odboru cestná doprava vyplýva, že obžalovaný neskoro reagoval na vzniknutú prekážku. Zo záverov znaleckého posudku Ing. Dušana Knoška z odboru cestnej dopravy vyplýva, že obžalovaný mohol rozpoznať, že prívies zasahuje do jazdného pruhu vo vzdialenosti 67,6 metra. Na situáciu však začal reagovať len 15 metrov pred zrážkou, čo znalec vyhodnotil ako oneskorenú reakciu.

Znalec Ing. Dušan Knoško bol vypočutý a uviedol, že ak by obžalovaný reagoval na vzniknutú prekážku brzdením hneď potom ako zaregistroval signalizáciu výstražnými svetlami (teda vo vzdialenosti 150 metrov od zadnej časti príviesu), došlo by k zastaveniu vozidla vo vzdialenosti 2,6 metra za príviesným vozidlom. Ak by bol reagoval tzv. havarijným brzdením, došlo by k zastaveniu vozidla už vo vzdialenosti 56,3 metra za príviesným vozidlom.

Zo záverov znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline vyplýva, že obžalovaný reagoval na odstavenú súpravu s príviesným vozíkom oneskorene a to napriek tomu, že mal technickú možnosť vidieť odstavenú jazdnú súpravu vo vzdialenosti približne 150 metrov pred miestom zrážky. Práve táto oneskorená reakcia obžalovaného bola nesprávnym prvkom spôsobu jazdy a bola príčinou vzniku dopravnej nehody. Obžalovaný mal možnosť nehode zabrániť, ak by bol reagoval núdzovým brzdením vo vzdialenosti 89 metrov od miesta zrážky, alebo bezpečným brzdením vo vzdialenosti 144 metrov od miesta zrážky.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec Doc. Ing. Pavol Kohút PhD, ktorý uviedol, že obžalovaný mal možnosť na vzdialenosť 150 metrov reagovať na odstavené vozidlo; vozidlu svietili všetky štyri výstražné smerové svetlá. Jeho reakciu na vzdialenosť 67,6 metra možno hodnotiť ako oneskorenú. Za technickú príčinu dopravnej nehody znalec považuje nesprávnu techniku jazdy obžalovaného.

Znalec vyhodnotil aj porušenie pravidiel cestnej premávky na strane poškodeného nebohého D.C., ktorý neoznačil prekážku na ceste výstražným trojuholníkom a nemal oblečenú reflexnú vestu. Napriek týmto skutočnostiam však je dôležitý záver, že príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovaného.

Obžalovaný jednoznačne nesprávne vyhodnotil situáciu na ceste a tým spôsobil vznik dopravnej nehody s fatálnym následkom, pretože vozidlo, ktoré bolo na ceste odstavené, videl zo vzdialenosti 150 metrov; toto vozidlo malo zapnuté všetky štyri výstražné svetlá. Je pravdou, že poškodený nebohý D.C. nedal na cestu výstražný trojuholník, kým začal opravovať koleso, a tiež nemal na sebe oblečenú reflexnú vestu, napriek tomu však zapnuté výstražné svetlá, ktoré však boli riadne viditeľné, upozorňovali obžalovaného na prekážku na ceste resp. na to, že v jeho smere jazdy je odstavené vozidlo. Nehode mohol zabrániť alebo prechodom do ľavého jazdného pruhu alebo zastavením vozidla.

Nakoľko je zjavné, že vysokú mieru spoluviny na spôsobenej dopravnej nehode a vzniku smrteľného zranenia a ďalšej ujmy na zdraví mal samotný nebohý D.C., ktorý hrubo porušil všeobecné povinnosti účastníkov cestnej premávky podľa § 137 odsek 2 zák. č. 8/2009 Z. z., už prokurátorka na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla právne posúdiť konanie obžalovaného podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, aj podaným odvolaním sa prokurátorka s touto právnou kvalifikáciou stotožňuje.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla, odvolaniu okresného prokurátora vyhovieť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1.

V prvom rade je potrebné uviesť, že krajský súd sa vecou už zaoberal, pričom uznesením sp. zn. 3To/108/2015, zo dňa 19.01.2016 zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 05.05.2015 a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal rozhodol.

Vytkol súdu I. stupňa, že nehodnotil každú príčinu, pokiaľ ide o jej význam pre vznik následku, osobitne a neurčil jej dôležitosť z hľadiska následku, hoci poškodený tým, že odstaviť jazdnú súpravu tak, že zasahovala 0,8 metra do jazdného pruhu, neoznačil miesto výstražným trojuholníkom, hoci to mal urobiť skôr, ako začal odskrutkovať skrutky na kolese a vymieňať už pripravené rezervné koleso, ani jedna z osôb vozidla D.C. nepoužila pri pohybe na vozovke reflexnú vestu, vytvoril pre obžalovaného nebezpečnú situáciu.

Čo sa týka výpovede samotného obžalovaného, výpovedí poškodených, záverov znaleckých posudkov týmito sa krajský súd podrobne zaoberal už v predchádzajúcom rozhodnutí. Zo strany obžalovaného

bola znalcami konštatovaná za technickú príčinu dopravnej nehody nesprávna technika jazdy obžalovaného. Obžalovanému sa vytýka nesprávna reakcia, nakoľko tento už na vzdialenosť 150 metrov videl vpredu blikať vozidlo a hoci mohol hneď reagovať, nereagoval a reagoval až vo vzdialenosti cca 68 metrov.

Tak, ako krajský súd uviedol už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí, zo strany poškodeného išlo o viaceré porušenia pravidiel cestnej premávky, nakoľko poškodený vytvoril na ceste obžalovanému prekážku tým, že zasahoval s jazdnou súpravou až 0,8 metra do jazdného pruhu, hoci mohol jazdnú súpravu odtiahnuť v zmysle ustanovenia § 23 odsek 1 zák. č. 8/2009 Z. z. celkom na pravý okraj vozovky, vytvorenú prekážku neoznačil výstražným trojuholníkom a nemal ani on a ani jedna z osôb vezúcich sa vo vozidle pri pohybe na vozovke reflexnú vestu, pričom podľa vyjadrenia znalcov čupiacu postavu pri kolese smerujúceho do vozovky bez reflexnej vesty obžalovaný nemal možnosť v žiadnom prípade rozpoznať.

Pri zvažovaní pomeru porušených pravidiel jednak zo strany obžalovaného a jednak zo strany poškodeného pre hodnotenie príčin vzniku dopravnej nehody, pokiaľ ide o ich význam, je potrebné uviesť, už aj vzhľadom na návrh prokurátora, u obžalovaného nešlo o porušenie dôležitej povinnosti avšak naopak u poškodeného išlo o porušenie viacerých dôležitých povinností. Z tohto hľadiska je preto záver súdu I. stupňa o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa názoru krajského súdu v súlade so zákonom.

K odvolaniu prokurátora je potrebné uviesť, že jednočinný súbeh prečinu usmrtienia podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona je vylúčený a to z toho dôvodu, že ustanovenie § 149 odsek 1 Trestného zákona nevyžaduje porušenie dôležitej povinnosti avšak ustanovenie § 158 Trestného zákona vyžaduje porušenie dôležitej povinnosti. Preto jedno konanie obžalovaného, tak ako je popísané v skutkovej vete, nemožno právne posúdiť aj podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona a aj podľa § 158 Trestného zákona.

V súlade so zákonom je rozhodnutie podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku, v zmysle ktorého boli poškodení s nárokom na náhradu škody odkázaní na konanie o veciach občianskoprávných.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.